

Posamezna številka 6 vinarjev.

„DAN“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 1. uri zjutraj; v ponedeljkih pa ob 8. uri zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1'20, z dostavljanjem na dom K 1'50; s pošto celoletno K 20'—, polletno K 10'—, četrtletno K 5'—, mesečno K 1'70. — Za inozemstvo celoletno K 30'—, naročnina se pošilja upravništvu.

Telefon številka 118.

DAN

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK.

Posamezna številka 6 vinarjev.

Uredništvo in upravništvo:
Učiteljska Tiskarna, Francišanska ulica št. 8.

Dopisi se pošiljajo uredništvu. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglašanju po- pust. — Za odgovor je priložiti znamko.

Telefon številka 118.

Narodnega socialnega izobr. društva „Bratstvo“

Aškercer večer

se vrši nočoj ob pol 9. uri v areni „Narodnega doma“.

Resume.

Če bi klerikalci pri Ribnikarjevi obravnavi zmagali, bi nadaljevali svoje denunciacije in bi povrsti skušali spraviti v zapor vse osebe, ki so bile količkaj v septemberskih dneih na ulici. Najeli bi par krivih prič in stvar bi bila podprta.

V zapor bi skušali spraviti vsakogar, ki bi se upal še govoriti v narodnosti in v zapor bi skušali spraviti vse naprednjake, ki so jim nevarni.

Klerikalci so hoteli z Ribnikarjevo ob- sodbo preglasiti vsakega naprednjaka in narodnjaka za anarhista in vso napredno javnost za anarhistično in državni nevarno.

Klerikalni poslanci bi hodili po shodih in bi kmetsko ljudstvo hujskali zoper naprednjake, češ, to so revolucionarji, še država jih zasleduje, varujte se jih, drugače pridete še vi v zapor.

„Slovenec“ bi denunciral vse napredne učitelje, prinašal bi njih imena in deželni šolski svet bi jih spravil v disciplinarno preiskavo, češ da so državni nevarni ljudje, ker so naprednjaki in se pulijo za slovenski narod.

Pri prihodnjih ljubljanskih volitvah bi hujskali volilce zoper napredno stranko, češ — če volite z njimi, vas še zapro. Država pre- gnanja stranko, vlada ne bode potrdila napred- nega župana itd.

V šolah bi učili, da je vsak naroden in napreden človek veleizdajalec in da je vele- izdajalsko ljubiti svoj narod.

In če bi ljudstvo reklo: Kdor ljubi svoj narod, kdor se bori zas voj narod, se bori in ljubi tudi državo, katere član je ta narod; kdor pa je izdajalec nara, ta je tudi sposoben izdati državo. Teda bi ga dr. Lampe ovdal kot namestnik deželnega glavarja državnemu prav- ništvu kot veleizdajalca.

Napredne časopise bi proglasili klerikalci za povzročitelje septemberskih dogodkov, za- to za državni nevarne, veleizdajalske, pred ka- terimi naj se varje ljudstvo.

Posebno »Dan« bi jim bil nevaren in bi ga poznali kot zelo nevaren list. Uredništvo bi ga proglasili kot zbirališče anarhistov in anti- militaristov.

In hvallji bi se klerikalci:

Septemberske dogodke smo zlorabili, da smo vrgli župana Hribarja.

Septemberske dogodke smo zlorabili, da smo spravili na magistrat komisarja Laschana.

Septemberske dogodke smo zlorabili, da smo očrnilo napredno stranko pri dež. vladi in centralni vladi na Dunaju, kot antidinastično in antimilitaristično.

Septemberske dogodke smo zlorabili, da smo na podlagi tega dobili nov volilni red v Ljubljani.

Septemberske dogodke smo zlorabili, da smo spravili sedem Nemcev v občinski svet.

Septemberske dogodke smo zlorabili, da nam vlada pomaga vreči sedanjo večino v ljubljanskem občinskem svetu.

Septemberske dogodke smo zlorabili, da bi postal dr. Susteršič minister.

Septemberske dogodke smo zlorabili, da smo očrnilo ljubljansko policijo in dobimo državno policijo.

Septemberske dogodke smo zlorabili, da smo pričeli boj proti Ciril Metodovi Družbi.

Septemberske dogodke imamo na razpo- lago, da hujskamo ljudstvo in vlado zoper naprednjake in Sokole.

Septemberske dogodke smo zlorabili, da smo proglasili politiški boj.

Septemberske dogodke bomo zlorabili, da nas ljudstvo in vlada ne prime, ker smo za- pravili ves deželni denar.

Kdor se boče upal le v malem nastopiti proti nam, tega proglasimo, da je v zvezi z Ribnikarjem in član tiste stranke, kateri pri- pada obsojeni Ribnikar.

Ker pa Ribnikar ni bil obsojen, so bila iz- podbita s tem za vedno klerikalni stranki tla za nadaljna sumničenja, da bi inscenirali pri vladi zopet razna politična dejanja; ostaja le eno: da klerikalna stranka sestoji iz samih banditskih individuvov in da mora pošten človek bežati od njih.

Čegava je mladina?

V četrtek je prinesel »Slovenec« članek pod naslovom »Vse podero!« proti onim stari- šem, ki so pustili v nedeljo svoje otroke sode- lovati pri veselici za »Narodni sklad«. — »Slo- venca« seveda boli, da so stariši dovolili svo- jim otrokom, da so prodajali cvetke. Da bi svoje napade opravičil, piše »Slovenec« sledeče:

Kaj mora ta nedolžna deca ob nočnih urah vse videti ob takih prilikah, ko obilno užita pijača razvzruha nebrzdane strasti, kjer se vse prosto giblje in ziblje v napol razsvetljenih prostorih! Ples, pijača, dvomljivo ali celo naravnost opelzko govornjenje itd. — vse ima na živo opazujočega otroka trajno moč, je lahko zani tralen strup!

Koliko starišev, ki svoje deklice, ki se ko- naj začno nekoliko razvijati, nalašč peljejo na taka zabavišča, da bi vsled laskanja nezrelih mladicev in čimprej postale domišljave, san- njave, da bi tem hitreje zapravile in podrle, kar je šola trudom in težavo sezidala. Da se ta proces tem hitreje izvrši, zato jih nastavijo za prodajalke cvetic, kakor se je tudi zadnjo nedeljo zgodilo, dasi § 77. šolskega in drugega reda take stvari izrecno prepoveduje. (O tem paragrafu, ki veli, da je šolski mladini naj- strožje prepovedano javno prodajati različne reči, torej tudi cvetke ...)

Nadalje zdihuje »Slovenec«, kaj bo iz take mladine, kako se bo pokvarila in kako se bo to pozneje maščevalo nad stariši ...

Seveda, če bi šolska mladina sodelovala pri kakih klerikalnih slavnosti, bi teh hinavskih solz ne bilo. Ker pa je prišla mladina s svojimi stariši na narodno veselico, mora »Slovenec« protestirati, ter poziva šolsko oblast, ki ima tudi čuvati in paziti na blaginjo mladine, da bo pravečasno opozorila na obstoječe šolske postave.

Ker smo ravno pri tem, je primerno, da izpregovorimo par besedi. Namigavanje o ne- deljski narodni veselici glede raznih dogodkov in »opolzkega govornjenja«, je obrekovanje, kakršnega smo vajeni pri klerikalnih listih. Ko- likor je nam znano, so z mrakom odšli vsi otroci demov in stariši sami dovolj vedo, kaj

je njihova dolžnost. V tem oziru so Slovenecove lekcije popolnoma odveč.

Res je, da šolski otroci ne smejo po ulicah prodajati — ni pa res, da bi ne smeli z dovo- ljenjem starišev in pod njihovim nadzorstvom sodelovati pri narodni veselici, ker so v okrožju starišev otroci last starišev — ne pa last šole. Pravi in potrebno je, da se dom in šola podpi- rata, da ne podira eden, kar zida drugi, nika- kor pa ne sega oblast šole tako daleč, kakor si to domišlja »Slovenec« — in z njim kleri- kalni šolski svet. Naj navedemo nekaj zgledov. N. pr. stariši uvidijo, da je sokolska telo- vadba zdrava in za telesni razvoj otrok na- ravnost potrebna. Deželni šolski odbor pa je sokolsko telovadbo prepovedal. Kdo ima prav? Oziroma, kdo ima pravico, do otrok izven šole — stariši ali klerikalci? Mislimo, da stariši sami vedo, kaj je za njihove otroke prav in da si izvolijo to, kar otrokom koristi. Par sluča- jev: Na Notranjskem je neki oče pošiljal svojo hčerko k sokolski telovadbi — ker je to smat- ral kot ugodno za njevo zdravje. Deklica je vsled tega dobila v šoli — kljub temu, da je bila najboljša učenka — iz vedenja najslabši red? Zakaj? Ker je storila po volji svojega očeta? Ali zato, ker je njen oče ravnal po svo- jem dobrem prepričanju? Kakor smo informi- rani — je morala šolska oblast preklicati oni red ter s tem priznati očetovo popolno pra- vico nad otrokom izven šole.

Drugi slučaj. V Ljubljani je otrokom telo- vadba v »Školu« prepovedana, — neki oče pošilja v ljubljeno temu svoje hčerke k telovadbi, ker vidi, da je to za hčerke zdravo. T. zv. šol- ska oblast si upa vmes poseči, ker ne sme, ker nima pravice — otroci so last starišev — ne klerikalnega šolskega sveta.

Splošno si prisvajajo naši klerikalci veliko preveč oblasti nad stariši in jih hočejo terori- zirati. Bilo bi potrebno, kakor je drugod — da se ustanovi društvo starišev, ki bodo branili svoje pravice.

Klerikalci imajo svoj načrt: 1. napočiti vse šole s Slomškarij. 2. Vzeti starišem vse pravice do otrok. 3. Zavesti na šoli in izven šole klerikalno vzgojo. 4. Prepovedati vse, kar bi moglo mladino vzgajati v narodnem duhu.

Na tak način bi si vzredili zarod klerikal- nih tepcev, s katerimi bi lahko izhajali. Pa ne pojde.

Klerikalci prete, da bodo očetu, ki bi se ne pokoril šolski oblasti, vzeli očetovstvo. — Radi bi vedeli, kako je to mogoče! Vzgoja se vzame očetu oz. starišem iz rok — ako se za vzgojo ne brigajo, ako slabo vzgajajo ali če s slabim življenjem dajejo slab vzgled.

Po mnenju klerikalcev je narodna vzgoja slaba vzgoja — toda mi kličemo starišem: vzgajajte svoje otroke v narodnem duhu — varujte jih pred klerikalnimi uplivi in va- ruite svoje pravice pred klerikalnim šolskim svetom. Vzgajajte otroke po svoji dobri ve- sti, po narodni zavesti in ne dajte se terori- zirati od »Slovenca«.

POLITIŠKA KRONIKA.

Državni proračun za leto 1913 še vedno ni gotov, kakor je bilo to doslej v takem času navadno običaj. Kot vzrok tega zaostanka se navaja nenavadno dolgo zasedanje državnega zbora, kjer so morali biti vedno navzoči posa- mezni ministri in vladni zastopniki; vsled če- sar je zaostalo delo v posameznih resortih. Posamezna ministrstva so izročila svoje lastne

specijalne proračune finančnemu ministrstvu, katero jih pregleda in primerno črta, ker bi v slučaju, da se ugodilji vsem zahtevam posa- meznih resortov, nastal v proračunu primanj- kljaj za najmanj sto milijonov kron. Ker pa za take primanjkljaje ni nikakega pokritja, se mora uvesti najstrožja varčnost, da se vzdrži ravnotešje v državni upravi. Pred začetkom jesenskega zasedanja bo ministrski svet prora- čun podvrgel končni redakciji in predložil par- lamentu.

Demisija turškega vojnega ministra spravlja mladoturško vlado vedno bolj v kritično situacijo, v kateri se nahaja sicer že precej časa, a postaja obnem vedno nevarnejša. Mla- doturški komite je vodil pogajanja z vsemi od- lichenjšimi turškimi vojaškimi strokovnjaki in aktivnimi generalki katerih pa noben noče pre- vzeti z ozirom na desorganizacijo v armadi ali pa ker so kot zborni poveljniki na važnih me- stih vojnega portfelja. Tako je Turčija v kri- tičnem trenutku, ko vodi vojno z Italijo, brez najvišjega funkcionarja v vojni upravi. Ako se hitro ne reši ta kriza, tedaj je demisija celo- nega kabineta neizogibna, ker ne more ostali kabinet nositi odgovornosti za vojni resort, ki nima kot načelnika in voditelja popolnega stro- kovnjaka.

Poraz portugalskih monarhistov. Ze le- tošnje pomlad so portugalski monarhisti in kleri- kalci poskušali državni prevrat ter skušali ovreči sedanjo republiko in zopet proklamirati monarhijo. Ta pomladanski pokret je bil pre- cej nevaren, ker se je monarhistom posrečilo pridobiti delavske voditelje, ki so aranžirali splošen štrajk. Toda, kakor hitro je delavstvo uvidelo, da jih njih voditelji izrabljajo v kleri- kalne in monarhistične namene, je prenehalo s štrajkom in tako onemogočilo monarhistovski pokret. V zadnjih dnevih so pa ti monarhisti zopet poskušali, a mlada republika se je v tem času že toliko okreplila, da je hitro obračunala s prijatelji pregnanega kralja in jih napodila preko meje, preprič pa jih je republikanska vojska še pošteno nabila in jim pobrala vse orožje! Monarhisti in klerikalci po tem porazu gotovo ne bodo poskušali več napadov proti republi- ci. Ki jo je proglasila ljudska volja, ki je do- kazala v kratkem času svojo pravico in mož- nost do obstanka.

DNEVNI PREGLED.

Kranjski deželni zbor bo sklican, kakor se poroča koncem tega mesca h kratkemu za- sedanju, ki bo razpravljal o izpremembah za- konskega načrta o šolskem nadzorstvu (na podlagi državnega zakona z dne 3. maja 1912) in nekaterih cestnih ter drugih manjših zadev, in o izposlovanju nadaljnjih pooblastil za zgra- dbo deželnih hidroelektričnih central. To hitro zasedanje deželnega zbora je jako značilno, niti en deželni zbor ne zboruje sedaj, šele za jesen se napoveduje po potrebi, kratko zase- danje deželnih zborov. A našim klerikalcem se mudi, glavni vzrok tej naglici je brezdvomno njih bankerotno gospodarstvo, že zadnjič se je poročalo o čudnih razmerah v završnici, ko se je govorilo, kako primanjkuje denarja. Te- ga si hočejo sedaj izposlovati v deželnem zboru. Pa še en vzrok je iskati ti klerikalni na- glici. Kranjski deželni zbor ni popolen, kleri- kalci so nasilno razveljavili dva mandata (Ri- bnikarjevega in Reiserjevega), a volitve še do danes niso razpisane. Mislijo so klerikalci, da bode imela njih denunciacija uspeh, da

LISTEK

CONAN DOYLE:

Zgodbe napoleonskega huzarja

(Dalje.)

Mali duhovnik je zrl izprva nekam resno, ko sva se poljubila v slovo, pozneje pa se je izkazal jako dobrega sopotnika. Ves čas me je zabaval o svoji mali župniji tam gori v hribih, jaz pa sem kramljal o raznih avanturah svojega življenja; toda bogme, treba je bilo previdnosti, kajti kakor hitro sem rekel kako besedo pre- več, že je postal nemiren, in na obrazu se mu je poznalo jasno, da sem žalil njegovo čuvstvo. Razume se, da gentleman z duhovnikom ne bo govoril drugače kakor spodobno, četudi ni čudno, ako vojaku včasih uide kaka beseda. Iz njegovega pripovedovanja sem posnel, da prihaja iz severne Španjolske in potuje v majhno vasico v Estremaduri, kjer mu živi priletna majka.

Slikal je njen prijazni dom in svoje veselje nad svidenjem v tako živih barvah, da sem mor- al misliti na svojo lastno mater in so mi solze zalile oči. V svoji ljubezni preprostosti mi je kazal celo darilca, ki jih je imel zanjo, in vobče je bilo vse njegovo vedenje tako otroško nepri- siljeno, da sem rad verjel njegovemu zatrdilu, kako priljubljen je povsod. Mojo uniformo je zelo občudoval; strme je otipaval fino sukno, hvallil ponosno perjanico in gladil spoštljivo škra- latni našiv na suknjiču. Tudi moje sabljo je po- tegnil iz nožnice in poslušal trepetaje, ko sem mu pravil, koliko jih je že poslala v zgodnjo smrt. In ko sem položil prst v škrtu, ki je bila od plečne kosti adjutanta ruskega carja —

takrat ni poznala njegova groza nobene meje več. Rahlo mi je izvil orožje in ga skril pod us- njatim sedežem, češ, da se mu vrtil v glavi, ako ga je pogleda.

Tako smo drdrali precejšen kos pota, in ko smo dospeli hribovju do znojča, smo slišali na desni oddaljeno grmenje kanonov. Bil je Mas- sēna, ki je obelagal Ciudad Rodrigo, kakor mi je bilo znano. Življenje bi bil dal, da morem naravnost k njemu, zakaj, četudi pravijo, da mu je tekla po žilah judovska kri, vendar je bil naj- hrbtrejši Jud, kar jih je hodilo po zemlji od Jo- zvetovih dni. Toda obleganje je vseeno le siro- mašno delo z rovnico in lopato, in pri mojih hu- zarjih je bil vse lepši posej v boju z Anglezji. Z vsako miljo, ki smo jo pustili za sabo, sem dihal laglje, dokler nisem začel — od radosti, da bom videl zopet svoje konje in vse vsele fante — prepevati in vriskati kakor mlad, novepečen praporščak.

Čim dalje smo prihajali v goro, tem nu- stejša in divjevša je bila pot. Odkraja smo sre- čali še tupatam kakega mezarja, zdaj pa je bilo vse kakor izumrlo; nič čudnega, kajti angleške in francoske čete in roparske tolpe so bile pu- stile tod svojo sled. Naposled sem obrnil oči od žalostne slike, ki me je obdajala; šel sem vase in mislil na to in ono, na ženske, ki sem jih ljubil, na konje, ki sem jih imel v rokah.

Zdajci pa me vzdrami iz teh sanjarij vede- nje mojega sopotnika, ki se je trudil, da bi zvr- tal z nekakšnim šilom luknjo v jermen svoje čutare. Pri tem delu so se mu tresli prsti tako, da mu je zdrknil jermen iz roke, lesena čutara pa je padla meni tik pred noge. Sklonil sem se, da mu jo poberem, ali v tistem hipu skoči du- hovnik kakor blisk na moj hrbet in mi zasadi bilo v oko!

Messieurs! Vi veste dobro, da sem mož, ki gleda vsaki nevarnosti smelo v oči. Če je bil človek poleg, od afere pri Curihu pa do usod- nega dne pri Waterloo, in si je pridobil veliko zaslužno medaljo, ki jo hranim v usnjatem toku, potem mu je pač dovoljeno govoriti o strahu. In če vas katerikoli učenjajo živci, je potolažite se z misljo, da sem celo jaz, brigadir Gérard, spoznal, kaj je strah. Grozi nad nepričakovanim napadom in bolečini zadane mi rane pa se je pridružilo še drugo čuvstvo — nerazložljivo čuvstvo studa, kakor ga čuti nemara tisti, ki ga napade gnusen modras.

Pograbil sem lopova z obema rokama, pri- tisljal ga na dno kočije in začel teptati po njem s svojimi težkimi škornji. Posrečilo se mu je sicer potegniti pištolo iz skritega žepa svoje duhovniške suknje, toda izbil sem mu jo, butaje venomer s koleno v njegove prsi. Zdej je začel strašno kričati; jaz pa sem tupal po svoji sablji, ki jo je bil skril na tako zvihačen način. Moja roka jo je našla, in ravno sem si obrisal kri z obraza, da vidim, kje leži falot, kajti hotel sem ga zabosti — ko leže mahoma vsa kočija na stran in se strese tako, da mi pade orožje iz roke.

Praden sem se zavedel, se odpro vrata; primejo me za noge in me potegnejo na pot. Ali, četudi sem padel na trdo kamenje in sem si moral reči, da me obdaja kakih trideset razboj- nikov, vendar sem sam pri sebi zavriskal ves- selja; kajti v tistem pehanju mi je padel konec plašča čez eno oko, z drugim pa — z ranjenim — sem videl roparsko tolpo! Po tej brazgotini lahko poznate še danes, da se je zadržalo jeklo čisto blizu očesa; šele ko so me potegnili iz voza, sem vedel, da nisem izgubil pogleda na vekomaj. Falot je imel gotovo namen, prebosti mi možgane, in res je moral raniti kost, zakaj

ta rana mi je dala več opravka nego katerakoli izmed sedemnajstih, ki sem jih dobil v svojem življenju.

Ko so me psi izvlekli med kletvami in pri- dušanjem, so me začeli biti s pestmi in me br- cati z nogami. Dobro, da je bila navada tistih hribovcev, ovijati si noge s cunjami! Nazadnje so me pustili, kajti kri mi je tekla po glavi, in ležal sem tako mirno, kakor da sem izgubil za- vest; natihem pa sem si vtiskal v spomin vse njihove ostudne obraze, da bi jih dal obesiti, ka- dar bo prilika. Bile so same žilave postave z ru- menimi rutami na glavah in rdečimi pasovi, za katerimi je ticalo orožje. Položili so bili dva velika kamna čez pot, tam, kjer je delala oster ovinek; ta dva kamna sta odtrgala eno kolo in prevrnila kočijo. Razbojnik, ki je igral duhov- nika tako spretno in mi pravil toliko o svoji materi in svoji župniji, je seveda znal, kje je za- sedita, in me hotel razorožiti popolnoma, preden smo prišli na tisti kraj.

Ko so ga možaki potegnili z voza in zapa- zili, kaj sem počeljal z njim, niso več vedeli od gneva, kaj bi storili. No, četudi njegovo plačilo ni bilo čisto po zaslugi, vendar je bil odnesel ne- kaj za spomin na Etienna Gérarda; kajti noge so mu visele velo navzdol, dočim se je gornji del telesa zvijal jeze in bolečin. Toda njegova črna očesca, ki so zrla v kočiji tako blago in nedolžno, so žarela vame ves čas kakor oči ra- njene mačke, in ves čas je pljuval proti meni.

Bogme! Ko so me lopovi zdaj potegnili kvišku in me vlekli po gorski stezi, sem spo- znal, da bom kmalu potreboval vse svoje moči in vsega svojega poguma. Mojega sovražnika pa sta nesla dva moža za mano, in njegovo sikanje in zmerjanje mi je prihajalo na vjugasti stezi zdaj z desne, zdaj z leve na uho.

bodo Ribnikarja politično ubili. Toda pravica je zmagala. Klerikalci pa vedo, da bosta zopet izvoljena Ribnikar in Reiser, boje se da bi Ribnikar obracunjal v deželnem zboru z denuncijanti, zato si ne upajo razpisati novih volitev in hite s sklicanjem nepopolnega deželnege zborna. Stara stvar je, da so denuncijanti tudi vedno strahopetci.

Zakotne manjre obć, svet. Štefeta. Najbolj zoprna oseba med klerikalnimi ljubljanskimi občinskimi svetniki je vsekakor »Slovenec« urednik Štefe. Tekom enoletnega delovanja obć, sveta je Štefe pokazal, da mu je vsaka pametna beseda neumnost, pač pa mu silno ugaja surov nastop in smešna »aufsnajdarija«. Mož sploh vedno misli, da se nahaja v kaki zakotni beznici, drugače si ne moremo razlagati njegovega obnašanja pri občinskih sejah. Kar si on dovoljuje, to pač presega že vse mere dostojnosti. Klerikalni občinski svetniki so v resnici lahko ponosni na tega svojega kolego. Štefetu še ni dovolj, da psuje ljubljanske narodne dame po »Slovencu« z najpodejšimi prihmki, v svoji brezprimerni surovosti hoče sedaj zlivati svojo gnoinico iz ust še na občinskih sejah. Ali je to tisto delo v korist ljubljancem, o katerem so pred volitvami tako vpili. Ali res ni med klerikalnimi obć, svetniki nikogar, ki bi Štefeta podučil, da bi bilo zanj najbolje, ako bi vzel v roke knjigo o dostojnosti in se naučil vsaj najenostavnejših stvari, ki so znane že slehernemu človeku. Sicer je res, da so vsi precej podobni Štefetu, a čudno se nam pa vsekakor zdi, da gg. kakor Detela, Štrukelj in Lilleg trpe v svoji sredi tako surovino, ki blamira potem vse skupaj. Če se pa smatra mogoče Štefe kot najodličnejša moč klerikalne občinske delegacije, potem pa seveda želimo vsem skupaj najboljši apetit.

Najpodejši fanatiki klerikalne S. L. S., njim na čelu Štefe, so se v zadnji mestni občinski seji obnašali tako, da so prekašali celo najbolj propale čestne postopake, kar jih je pod božjim nebom. Človek si mora misliti, da ti nesramnejši najbrž nalašč zato prireajo skušnje, da potem, ko nastopajo v javnosti proti tistim ki ne trbijo v njih rog, prekašajo v nedostojnem obnašanju eden drugega in si celo štejejo v veliko čast, če njih nedostojnost prekaša najsirovejši človeški temperament. Te propalice so zmogne res vseh hudobij in sama S. L. S. se jih mora sramovati, ker so na nje program izvoljeni. Če pa jim S. L. S. dovoljuje v nje imenu tako nastopati, kakor se to godi zadnji čas, potem se mora tudi obsoditi njo in ona ne sme izrabljati imena, katerega nosi v njenem naslovu, ker tudi mi napredni Slovenci moramo protestirati proti surovemu obnašanju nekaterih pristašev »Slovenske Ljudske Stranke«, kajti pri ljudeh, ki ne poznajo naših razmer, pade slaba luč tudi na nas. Taki neotescani spadajo kvečjemu v kako žganjarsko družbo ne pa v občinski zastop mesta Ljubljane. Kar pa najbolj žalj vsakega le malo omiknega človeka, je pa dejstvo, da se nekateri klerikalni občinski svetniki ob naznanilu predsedstva o smrti velikega pesnika Aškerca niti dvignili niso raz sedežev. Olike in pietete se pojte učiti, preden se pustite volit v javna zastopstva!

Cvetke iz školovega glasila. »Slovenec« je nakopičil v četrtkovi številki v eni sami notici te-le psovke nad naprednjaki: »Liberalni cigani se dero kakor besni, notorični pijanci, pravdarji, zapravljivci, lumpje, slepariji, nezanesljivi ljudje, elementi itd.« Kai takega more napisati le kak Lampe.

»Slovenec« denunciacije so na dnevnem redu, vsak dan se spotakne ob kakega anarhista, revolucionarja, antimilitarista, veleizdajca in enake razbojnika. Zadnje dni se je sprivil tudi nad neki mladinski sestanek v Trstu in konstatiral, da se je tega anarhističkega sestanka udeležil tudi učitelj Ciril-Metodove šole Širok! Torej merodajne oblasti s preiskavo, proti temu anarhistu na dan! Toda smela je edino v tem, da je nekdo »Slovenca«, ki ves gori, da bi mogel koga denuncirati, pošteno potegniti, ker v celem Trstu ni učitelja, ki bi se pisal Širok! Ves Trst se smeje potegnjenemu »Slovencu«, ki se je pošteno vrezal v svoji prevneti denuncijantski vnemi.

Trgovska in obrtniška zbornica. Ker je klerikalni trgovec Zorc prišel v konkurz, pride mesto njega v trgovsko in obrtniško zbornico naprednjak Josip Vidmar.

Aškerčev večer se vrši nocoj v areni Narodnega doma. Prireditev je namenjena v prvi vrsti mladini, a opozarjamo tudi vse ljubljansko občinstvo na ta večer, da izkaže z obilnim posetom simpatije oni slovenski mladini, ki se je zavedla prva, da počasti spomin umrlega pesnika A. Aškerca. Apeliramo torej na narodno občinstvo, da pride danes zvečer v Narodni dom v kar največjem številu. Vstopnine ni nobene, sprejemajo se le prostovoljni prispevki v pokritje stroškov.

Nov gledališki oder si je nabavilo bralno društvo v Mokronogu. Otvori ga v kratkem z uprizoritvijo Govekarjeve narodne igre »Rokovnjač«. Društvo ima tudi lepo čitalnico in knjižnico ter hoče odslej gojiti marljivo tudi dramatiko.

Slovenec na ljubljanski nemški gimnaziji. Dobili smo v roke letno poročilo o tej nemški gimnaziji, ki jo imajo Nemci po zaslugi dr. Šusteršiča in tovarišev. Na str. 38 čitamo v statistiki pod »Muttersprache«, da je v vseh osemih razredih le — dvoje Slovencev, 1 Čeh in 1 Hrvat. Kakšni so ti Slovani, kažejo imena učencev. Teh slovenskih-slovanskih imenpa je desetkrat več, kakor jih kaže statistika. Po tej statistiki je po en Slovenec v IV. in VI. razredu. Toda čisto slovenska imena so v vseh razredih in vsi ti učenci so iz slovenskih krajev. N. pr. Hribovšek Fr. iz Sp. Šiške v I. razredu je nedvomno Nemec? Iz Trsta sta dve sestri Nadja in Olga Dobnik gotovo Nemki? Bogataj z Dunaja, Cigoj iz Ljubljane, Hribovšek Jožef (zopet iz Sp. Šiške), Jamšek Alfonz in Ivan, oba iz Litje, Praegl Karel iz Logatca, Ješe Režica iz Soštanja. — vsi iz II. razreda

— so Nemci? Černe Ernest iz Ljubljane, Kleč Sily, iz Ljubljane, Medved Josip iz Sp. Šiške, Ješe Antonija iz Soštanja vsi iz III. razreda — so prav zanesljivo nemške krvi? Lenarčič Anton iz Ljubljane, Majcen Anton iz Ljubljane, Češnovar Ivan iz Ljubljane, Kleč Karel iz Ljubljane, ti in še mnogi drugi so brez vsakega dvoma pristni Nemci! Vse kaže, da so stultili prav vsi tisti rodoljublji, ki so se bali, da postane ta nepotrebnna nemška gimnazija fabrika modernih ljubljanskih in drugih Nemcev — poturic.

Klerikalni ovaduh in napredna nepredvidnost. Na nedeljsko veselico za narodni sklad na dirkališču je prišlo vse polno Slomskarjev pa klerikalnih deželnih uradnikov. Udeležili so se veselice kot ofic, ogleduh in ovaduh klerikalne stranke. Pred »Mestnim domom« pa so bili postavljeni ogleduh ki so imeli nalogo ogledati si one uradnike, ki so se shoda udeležili. — V »Slovencu« je en tak Slomskar napisal v četrtke članek, kjer napada pristaše napredne stranke, češ, da so mladino pohujševali itd. »Slovenec« redaktorji pa so si notirali uradnike, ki so se udeležili naprednih prireditev in jih ovadili. Zdi se torej skrajni čas, da napredna stranka na te elemente pazi in postane previdnejša.

Kako gospodarj deželni finančni minister. Že zadnjič smo poročali, da je deželni avtomobil kot sitna konjska muha sedaj dannadan na cesti med Ljubljano in Belo Krajino. Ker drdranje v deželnem avtomobilu le ne prejenja, in je v deželnem avtomobilu mnogokrat videti ljudi, kot n. pr. znani do prstana in ure zarubljena punčigamskega Petriča, so se kmetom začele vendar oči odpirati. Dolenjskim kmetom se čudno zdi, kaj ima posebno deželni finančni minister vedno le v Beli Krajini opraviti. V klancu nad Mirno pečjo naenkrat pri avtomobilu odpove zavrača, avtomobil je po nesrečil, zdrobilo je kolo in potrl stroj. K sreči je na dotičnem kraju na obe strani breg, sicer bi se bil finančni ministrček malo prevrnil v kak jark. Tako je za to pot ušel večji nesreči. S svojim spremstvom se je podal v mirnopedski farovž, kjer je prenočil. To je med tem javnosti morda že znano. Neznano pa je, kako potrošen zna biti gg. ministrček z deželnim denarjem. Možu, kateremu se je poverila poprava avtomobila, je dr. Lampe obljubil 100 K če mu avtomobil popravi do 6. ure drugega jutra. Mož je to obljubil; za 100 K se kaj takega že lahko naredi. Ali finančni ministrček dežele Kranjske ni mož, ki bi sam veliko dal na svoje obljube. Avtomobil je bil že davno popravljen, toda dr. Lampe jo je kar natihoma odkuril iz Mirne peči in se poslužil zjutrajnega dolenskega vlaka v Ljubljano. Druge je pustil z avtomobilom vred v Mirni peči. Ko je sofer dotičnega, ki je avtomobil popravlil, vprašal za račun, je ta po stari navadi gotovih obrtnikov rekel, da ne ve kaj bi računal. Sofer: No, le povejte: hočete imeti 2, 5, 10, 15, 20, 30 K. Mož si je mislil, bolje da primem za večjo številko in zato se je odločil, da sprejme za račun popravila 30 K. Iz svojega stališča ina popolnoma prav, vsaj bi v tem slučaju lahko zahteval obljubljenih 100 kron. Če bi jo ne bil ministrček že popihal v Ljubljano, Toda iz stališča deželnega gospodarstva bi bilo dobro zahtevati vpogled v račune voženj z deželnim avtomobilom in pa ugotoviti v katere namene se vrše te večne vožnje na račun dežele. Račun poprave za deželni avtomobil naj bi bil kot minijatura svarilen vzgled, kako se v drugih slučajih v velikem razmetava deželni denar.

Obćni zbor »Dramatičnega društva« se je včeraj zaključil. Po kratkih poročilih in zahvalah dosedanjim odbornikom — iz katerih se je videlo, da je gledališka kriza kolikortoliko rešena, se je izvolil nov odbor: Predsednik prof. Reiser, podpredsed, vodja M. Hubad, blagajnik polk. Milavec. Več jutri.

Poročilo o lepo uspehi dramatični produkciji v areni »Nar. doma« priobčimo jutri. **Okrajna bolniška blagajna v Ljubljani** naznanja, da se spremene za poletni čas počeniš s 15. julijem pa do preklica uradne ure in bodo od 8. zjutraj do 2. popoldne, da se omogoči članom opravke poslov med dopoldanskim odmorom brez izgube delovnega časa.

Sestanek jugoslovanskih naprednih učiteljskih abiturientov in abiturientek se bo vršil dne 16. julija 1912 v Ljubljani. Dnevni red: I. Zborovanje v veliki dvorani »Mestnega doma«, začetek ob pol 9. popoldne. 1. Otvoritev. 2. Pozdravi. 3. Referati: Stanje in gibanje slovenskih učiteljskih v zadnjih letih. a) Ellen Key — učiteljica, b) Stanje in gibanje hrv. učiteljskih. c) Ljudska izobrazba izven šole. d) Današnje žensko gibanje in učiteljica. d) Bistvo in vzgoja volje. e) Šolska telovadba in Müllerjev sistem. II. 1. Popoldne ogled mesta, »Učiteljske tiskarne« itd. 2. Zvečer ob 8. uri Vrtna veselica na vrtu in v areni »Narodnega doma«. Na vzporedu so koncertne točke orkestra, pevskega zbora in solistov. Ples!

Poroka. Poročil se bo jutri v Škofiji Loki g. Aleksander Potrato z gospodično Lojzko Spuntovo. Bilo srečno!

Nogometna tekma. I. Klagenfurter Fussball-Attiksporklub — S. F. K. Ilirija. V nedeljo bo de tekma med prvimi moštvi gori imenovanih klubov, ter obeta biti ravno ta tekma jedna najinteresantnejših, ker sta se obe moštvi spopelnili z boljimi močmi. Podrobnosti slede jutri.

»Podpornemu društvu za slovenske visokošolce v Pragi« so poslali od 1. aprila do 31. maja prispevke sledeči dobrotniki: 250 K: Češka sirkarna v Budjevojcah po Milanu Plutu v Trstu; 60 K: nabral dr. Jas. Červeny okr. zdravnik v Cerknici; po 20 K: dr. Fr. Kalan, c. kr. sodnik v Ribnici, Savinjska posojilnica v Zalcu, Notranjska posojilnica v Postojni, hranilnica in posojilnica na Dolu; 6 K: ga. Gabrijela Preissova v Pragi; po 5 K: okrensi založna gospodarska ve Zbiroze na Češkem, dr. F. Oštl, primarij dež. umobolnice v Gorici; 3 K: Otor Szillich, dežel. uradnik v Ljubljani.

Društveni odbor se zahvaljuje iskreno vsem plemenitim podpornikom revne visokošolske mladine in prosi za nadaljno naklonjenost. Darove sprejema dr. Karel Sebesta, advokat Praha II. Štalená ul. 9.

Znano je na sploh, da je ne ruski, nego tudi naš poljedelec pohlepen po čimvečjemzemljiškem posestvu! Vsa bi bil rad zemljak ali pa vsaj pol-zemljak, t. i. posestnik vsaj pol grunta, če so tudi posestniške parcele daleč narazen ležeče, tako, da se izgubi po pol ure in še več hoda, preden se delo začne. — Naš poljedelec ne obdeluje svoje podedovane ali prikupljene zemlje zadosti intenzivno, to se pravi: iz zemlje izsiliti vse ono, kar mi ona lahko daje, ako jo razumno obdelujemo! — N. pr. Danski kmetič dobi na oralu po 26—28 stotov (starih) pšenice — naš avstrijski pa le po 12 do 14 stotov; to se pravi, ako bi naš kmetovalec tudi tako zemljo obdeloval, kakor jo prebrisani Danec, potem bi bil pri nas ne le kruh ceneji, nego draginja bi izgnila tudi pri drugih predmetih.

Zadnja številka Slov. Ilustrovanega Tednika prinaša lepe slike s praškega sokolskega zletja. Židovski nemški »daš interessante Blatt« ki ga imajo tu in tam tudi pri nas, ni mogel zajeti svoje nemške nature in zabavlja čez sokolstvo. Pošten Slovenec ne bo podpiral listov, ki zabavljajo čez sokolstvo. Za slovenske liše najprimernejši list s slikami je Slov. Ilustrovani Tednik.

30letnica Šaleške Čitalnice v Soštanju. Narodni in demokratični smo — nič več in nič manj — svetel, vzvišen je cilj vsega našega delovanja in hrepenanja: dvigniti dušo odvsnih soštanskih delavskih sledov, dušo našega kmečkega ljudstva na višji nivo izobrazbe in mu s tem dati edino uspešno orožje za boj z narodnimi nasprotniki, nagrada našega dela je le moralni ne tudi gmotni uspeh. V tem akordu naj brez vsakih fraz izzvani naša zadnja prošnja, da prihiti vsak, ki čuti iskreno narodno 14. julija v Soštanju, da se nam vrne ogenj v oči in pogum v srca, da homo i v naprej šli krepko — prsi v prsi — v boj z narodnimi nasprotniki v boj za naša sveta prava. Na zdar!

Obrtniško posredovalnico za Spodnji Stajer je ustanovilo »občeslovensko obrtno društvo v Celju« v smislu sklepa obrtnega shoda z dne 27. maja t. l. Posredovalnica je že začela poslovanje. Zadruga in moštvi v vseh slovenskih pokrajinah se pozivajo, da se je poslužujejo. Dpisom je priložiti znamko za 40 vin. Vse posle, zadevajoče prigrisitev otrok za uk, pa opravlja posredovalnica brezplačno.

Slovenski zdravniki, pozor! Na Stajerskem so razpisana mesta distriktnih zdravnikov. V mnogih krajih je važno, da zasedejo mesta Slovenci. Na Stajerskem žal primanjkuje slovenskih zdravnikov, zato je nujno potrebno, da se oglasijo iz drugih dežel Slovenci oziroma Slovani. Distriktni zdravniki so deželni uradniki s pravico do pokojnine. Temeljna plača je 1200 K in 6 kvinkovnijev po 100 K. Morebitna pojasnila daje uredništvo »Narodnega Lista« v Celju.

Iz Celja. Tu priredi v soboto 13. t. m. »Zveza narodnih društev« v čitalnici javno predavanje. Predava g. Etbil Kristan iz Ljubljane o Antomu Aškercu.

Odvetniško pisarno je otvoril zagrizeni Nemec dr. Jur Skoberne. Upamo, da bo vrgel čez prag vsakega Slovenca, ki bi se zgubil k niemu.

Drobiz iz Stajerske. V Slovenjgradu se osnuje v nedeljo 21. julija ob 10. uri dop. zadržna za rejo noriškega konja. — **Središki Sokol** priredi 25. avg. t. l. prvo javno telovadbo, združeno z ljudsko slavnostjo. — **Škandalozno** so se obnašali nemški fajerberkarji ob priliki nedeljske jubilejne slavnosti celjske požarne brambe. Pijane gručo so hodile po mestu in izživale. Nekatere pa so se porazgubile v razne gostilne in tam — zastopji lepi. Tako sta prišli v slovensko gostilno pri Jelenu dve taki čedni družbi in tam natakario opeharili za 14 litrov piva. Poštenjaki so porabili trenutek, ko je natakario šla streč v drugo sobo in so jo po lepi navadi starih Germanov popihali s celo. — **Pravcata bitka** se je vršila 6. t. m. med fanti pobrežke in lančaveške občine pri Ptujju, 13 pobreških fantov je prišlo ob 11. uri ponoči v Lančovos in tam med vpitjem demoliralo plote sadovnjakov in vrtov. Lančaveški fantje so seveda branili svojo »domovino«, pri čemur se je tudi iz pušk streljalo. Več težko in lahko ranjenih je ostalo na bojišču. — **V Trbovljah** se vrši 4. avg. razvitje prapora tamošnjega Sokola v zvezi z zletom celjske Sokolske župe. — **Petindvajsetletnica** slavita 25. avg. trboveljska in hrastniška požarna bramba s skupno slavnostjo. — **Velika sokolska slavnost** se vrši 15. avg. na Vranskem. — **Na Vranskem** je umrla 10. t. m. posestnica Elizabeta Cizej, stara 64 let.

Promoviral je dne 10 t. m. na dunajski univerzi doktorjem prava starešina »Slovenije«, odvetniški kandidat gospod **Franjo Trampuš** iz Ljubljane. Mlademu mnogo obetajočemu gospodu doktorju naše najskrenejše čestitke!

Naznanjem samomor. Župan mesta Nimbura na Češkem je dobil v ponedeljek pismo iz Prage, v katerem mu naznanja bančni uradnik tvrdke H. Fuchs, Alojz Kaiser, da pride s svojo ljubico Aničko Vesely v Nyburk v neki hotel, kjer se bočeta oba ustrelila. Župan je takoj poslal svojega slugo v naznačeni hotel, kjer je zvedel, da sta se res zvečer tam ustavila dva mlada človeka, ki še nista vstala. Udri so v sobo in so našli ob zaljubljenca mrvta. Poleg Kaisra je ležal browning, poleg deklice samokres, Pokopali so ju skupno v Nimbргу.

Velike sleparije z menicami. Lvoyska policija je aretirala odvetniškega kandidata Stefana Kravčuka, ki je ponaredil za 120.000 K menic in zadolžnih pisem. Ko je bil aretiran je spil neko malo steklenico, vsled česar je policija domnevala, da se je zastrupil. Pozneje se je izkazalo, da je bila v steklenici neka čisto nedolžna tekočina.

Kai je z občinskim potom na Hmeljnik? Prebivalci občine Prečine, Mirne peči in Novoga mesta bi radi vedeli kaj deželni odbor namerava ukreniti z občinskim potom, ki vod od državne ceste v Bršljinu preko Bučne vas, Doleni, in Gor. Kamenj, nad Karteljevem na Hmeljnik nd alje. Te dni je ravno deset let odkar se je deželni odbor zadnjič pobrigal za ureditev te važne poti. Pot je danes v takert žalostnem stanju, da je naravnost sramota za prizadete javne organe. Prof. Jarc, ki je za časa volitev kmetom vse tudi nemogoče obljuboval, naj si pride to pot ogledat, ali vsa naj popraša pri svojih prijateljih patrih novomeških frančiškanih, ki imajo vsak teden opraviti na tem potu.

Profesor v smrtnej nevarnosti. Redkokda pride človek v tako smrtno nevarnost, kakot je prišel junak tega dogodka. Stanuje na ljubljanski cesti v neki gostilni, kjer služi tudi dekle, ki rada vidi brata svoje gospodinje. Ta brat divja skoro v isti hiši in ga hvalijo kot dobrega krojača. Le s profesorjem si nista dobro, baie ravno radi onega dekleta; pa tudi s sestro ne; nemara ravno radi profesorja. V eni zapeljivih juljskih noč je šel fant k svojemu dekletu v vas. To ni nič takega in se zgodi tudi v najboljših družinah. Blizal se je drugi polovici pota do paradiža... kar nekdo na vrata potrka. »Odpri!« ukaže ženski glas od zunaj. Dekle je spoznalo svojo gospodinjo, brat svoje sestro. Sredi paradiža sta morala obstati in odpreti. V takih slučajih so ženske navadno nevoščljive. V tem slučaju je tudi sestra škodoželjno dejala: Aha, zdaj ga pa imamo! Ke hoče brat stopiti vun, mu profesor, ki je svoje gospodinjo spremljal do vrat paradiža, zastavi pot s samokresom v roki. Koga bi tako vmešavanje v »notranje zadeve« ne razburilo! Tud, našega vasovalca je ta nepovoljen sprejem razbičil. Rekel je profesorju: Fant, se že po govoriva kje drugje! Profesor pa je bil v svojem elementu tisto noč, kakor so bili večinoma vsj tovariši po sklepu šolske tlake. Dolenjski cvček iz l. 1911 pa pravijo, da je nekam tako hud, kot je bil leta 1835. In tako imamo onega iz paradiža pregnanega v sosedovi gostilni. Ni se še dobro oddahnil, pa prilomasti za njim njegov prezanjalec, profesor, junak tega dogodka. Cvček iz l. 1911 ga je tako zmešal, da mu je začelo po glavi rojiti; brat njegove gospodinje ga hoče umoriti. Strašno! Poklical je kar dva policaja. Moža postavte sta ves dogodek natančno pretresla. Ali nič posebno nevarnega nista našla na njem. Če kdo komu grozi, da ga umori, ne bo zagroženi tako nemumen, da bo še stikal za njim. No, profesorji imajo včasj drugo logiko in takih kriminalnih slučajih. Ko je profesor uvidel, da mestna policija noče ali ni sposobna razumeti njegove logike, je svojega sovražnika ovadil orožništvu. Orožniki imajo puške in bajonete. Pri novomeškem državnem pravdnstvu nimajo toliko pesla, s konfiskacijami, kot jo ima ljubljanski tovariš drž. pravdnik s konfiskacijo »Dneva«. Na Dolenjskem prihaja zdaj doba kistih kumarc. Zato je novomeški državni pravdnik vzel ta najinovnejši kriminalni slučaj takoj v roke. Čež nekaj ur po ovadbi so prišli orožniki in so rekli: Kar lepo pred nami pojdj, sicer boš šel z nami. In brat one bratoljubne sestree je lepo vbojal in šel doti v hišo ob zeleni k.

Preiskovalni sodnik je ravno muhe lov svojskega kanalčca, ko pripeljejo tega nevarnega (?) zločinca. Ze si je v duhu naslikal, kako bo svet obudoval bistrornost dolenskih kriminalistov. V tem pa deliktne izljze svoje srce, ki je še vtrpalo po oni lepi juljski noči. Preiskovalni sodnik je mož, ki takoj uvidi kako in kaj. In še isti dan so se zopet odprla vrata one velike hiše ob zeleni Krki... v pritičju na ljubljanski cesti pa je zadržal krojaški stroj veselo pesem o svobodi. Roman pa še ni končan. Prideta na vrsto gospa sestra in gospod profesor, ker sta bila tisto noč v taki »smrtnej nevarnosti«.

»Slovenska filharmonija« koncertira danes na vrtu hotela »Zlata kaplja« (L. Tratnik), sv. Petra cesta št. 27. — Začetek ob 8. uri zvečer. Vstopnina 40 vin.

Kinematograf »ledal«. Spored za soboto 13., nedeljo 14. in ponedeljek 15. julija 1912: 1. Pri bajerilih. (Lep naraven posnetek). 2. Stumper in koncertni pevec. (Komični prizor). 3. Signal z dimom. (Drama samo popoldan). 4. Posledice poselskega čina. (Krasna veseloigra). 5. Kačja plesalka. (Senzacijska artistovska drama v treh dejanjih. Slika kakor »Leteči cirkus«. Isti igralci. Predvajanje traja 50 min. Samo zvečer. Glavna oseba je Ula Kiri Maja ga. Lili Buk). 6. Little Hans Nick Wintrow učencev. (Velekomično). V terek senzacijska drama »Tujec«, umetniški film.

DRUŠTVA.

Sokol II. prosi, da se vsi člani veselicega odseka kakor tudi drugi člani Sokola II zanesljivo udeležijo seje, ki se vrši v soboto, dne 13. t. m. ob pol 9. zvečer pri »Sodčku«. Ker pa je ta seja vsled javne telovadbe, ki se vrši dne 4. avgusta neizrekljive važnosti, se pričakuje obilne udeležbe.

Društvo slov. trg. sotrudnikov priredi v nedeljo dne 14. t. m. izlet na Vrhniko. Mnugim je ta kraj po svoji lepi legi v stalnem spominu in vsak se rad poda še tja. Vabimo vse prijatelje tega in gg. kolege, da se udeleže tega izleta, za katerega je preskrbljena velika zabava, odhod ob 1.18 z južnega kolodvora. Člani društva se zbirajo ob 1. uri pred južnim kolodvorom. Torej v nedeljo na Vrhniko! Odbor.

Viška Ciril-Metodova podružnica prijazno vabi veliko veslico ki jo priredi v nedeljo dne 14. julija 1912 na senčnatem vrtu nekdanje Traunove restavracije. Spored je bogat in zabaven. Sodejuje domžalska godba. Začetek ob 4. uri popoldne. Vstopnina 30 vin. Pridite vsi, ki vam je za rešitev slovenske mladine.

Veliko ljudsko veselico priredita skupno »Telovadno društvo Sokol« in »Društvo za zgradbo sokolskega doma v Šiški«, dne 4. avgusta na prostornem vrtu bratov »Reininghaus« v Spodnji Šiški. Ker obhaja »telovadno

Truštvo Sokol v Šiški letos desetletnico, se vrši v Šiško tudi izlet »Ljubljanske sokolske župe«. Spored, ki bo jako obsežen in zelo zanimiv, pričemo pravočasno.

Odbora obeh sokolskih društev v Šiški vabita vse ceneje narodne gospe in gospodične k veselilni seji, ki bo v torek, dne 16. t. m. ob 8. uri zvečer v gostilni gosp. Petra Burja (»pri Ančniku«). Sestanek je važen, zato pričakujeta odbora obile udeležbe.

Jutri, v nedeljo 14. julija, vsi na 30letnico »Saleske čitalnice« v Šoštanju.

Zadnja reklamna notica za veliko ljudsko veselico v prid zgradbe »Sokolskega doma« v Postojni dne 14. julija je današnja. Začetek veselice je ob 4. uri popoldne na krasno opremljenem veselilnem prostoru nasproti hotela »Jama«. Zunanje udeležence opozarjamo na lepo železniško zvezo s Postojno. Ker bo postojnska jama otvorena dopoldne ob pol 11. uri in popoldne ob pol 4. uri, dosepejo udeležniki pravočasno iz Ljubljane z jutranjim pošt-nim ali brzovlakom, ali pa z lokalnim in poštnim dopoldanskim vlakom. Iz Trsta, Gorice in Reke pa z dopoldanskim brzovlakom in opoldanskim pošt-nim vlakom. Vstopnice k veselici in vstopnice v jama, slednje po I. K. dobivale se bodo v hotelu pri »Kroni«. Pripominjamo, da je tudi za odhod iz Postojne železniški čas zelo ugoden in bo vsak udeležnik opolnoči že lahko doma. Zadnji hip se nam je posrečilo pridobiti za veselico izvrstnega humorista, ki bo skrbel za novini kupleti in igranjem na različne instrumente za nabavo vseh navzočih podpirateljev »Sokolskega doma« v Postojni. Jutri — vsi v Postojno!

Da se pa vpliv tega paralizira se je bilo treba prikupiti klerikalcem zato se je insceniral na-dan na liberalca Gärtnerja. Danes bi se človek smejal kako zna ta moister voditi obe stranki za nos, če bi ne imelo tako žalostnih posledic za mladino. Da bi se pa sum še bolje odvrnil se je nalašč raztrosilo, da sta bila 23letni go-jenec Drame in 15letna gojenka, gojenka moje-ga zavoda, da si je znano, da gojencev pod nobenim pogojem ne sprejemem. Zgodilo se je to radi tega, da bi se opral škandal, ker je več kot sigurno, da nobeni, tudi najslabši starši ne bi hoteli zaupati svojih hčera zavodu, na katerem se uverščajo med taka dekleta 23letni že povsod izključeni mladeniči in to brez vsa-kega nadzorstva. Ni se čuditi če se zgodi tak škandal če se na kak zavod vsprejme vse vprek, kar leze in gre, magari naj bo de-otični povsod preje izključen. Cvenk je ta glavno — vzgoja stransko. Pomilovati je le nepo-učene starše, ki nasedejo na pretkano nastav-lijene limanice, da nevede pošljejo svoje otroke v tak zavod.

V »Slovenca« se nekdo strašno čudi moji predrznosti, da si upam svoje znanje uporabiti ter sebi in svoji družini služiti z njim svoj kruh. Jaz se pa le čudim kako je mogla priti v list dozdevna vsebina akta z datumom in številko in od kdaj je dovoljeno, da so akti dež. sodišča dostopni vsakemu, da iz njih pre-pisuje izjave ter jih priobča v listih. Na ta fakt si usojam opozoriti blag. gosp. predsed-nika dež. sodišča, da dožene, na kak način se uradna tajnost trosi v svet. Posito sed non concesso, da je v napominanem zapisniku res taka izjava je ista neresnična, ker nikdar ni-sem na ministrstvo podal take vloge, kakor tudi ne na mestni šolski svet iz enostavnega vzroka, ker v takih slučajih ta ni kompetenten torej leta 1910. ni moglo ministrstvo moje prošnje odkloniti. Res je nekdo vlada zahtevala na podlagi »Cesarskega ukaza z dne 27. junija 1850 s katerim se začasna postava čez privatni uk izda od dreva njegovega razgla-šenja naprej v moč dene«, da bi moral jaz do-kazati sposobnost za dvorazredne trgovske šole, kar doslej še od nikogar ni zahtevala. Toda k nesreči se nanaša vseh 20 paragrafov tega zakona na privatne gimnazije in realke in na take šole, ki imajo predmete gimnazij in realk. Pričo pa imam, da sem takoj 2 meseca po vložitvi svojega naznanila leta 1909. dobil od tedanjega voditelja deželne vlade dovolje-nje za začetek tečajja. — Inspirator napadov naj raje pozove vlado, da stopi na prste člo-veku, ki ne more po obstoječih zakonih postati niti provizoričen učitelj na najzadnejši šoli na Kraiskem, ter ga njegova preteklost naravnost izključuje od vzgoje otrok, osobito deklet.

Edino to je resnica na vsi notici »Sloven-ca« da sem res specijalist v pouku trgovski predmetov, ker jih poučujem že 18 let ter sem dobil od svojih predstojnikov nad vse laskave priznanice, ki so na razpolago.

Ako je po letošnji inspekciji blagor. go-spod c. kr. nadzornik trgovskih šol izrekel sodbo: da edino na mojem tečaju gojenke kaj znajo, potem zadostuje in je najboljša garan-cija staršem, da brez skrbi zaupajo svoje hče-re mojemu zavodu. Seveda me ne mika biti tak specijalist v vzgoji kakor je inspirator vseh napadov v »Slovenca«.

Razsodni starši bodo že sami vedeli, jeli bolj izročiti hčere v vzgojo priznanemu in strokovno naobraženemu šolniku, ali pa člo-veku, ki ne spada med vzgojitelje.

Fr. Gärtner.

Odgovorni urednik Radivoj Korene.
Last in tisk »Učiteljske tiskarne«.

Mali oglasi.

Enodružinska vila Pod Rožnikom št. 264 se jako ceno prodaja. 477-6

Išče se nemebljovana soba s posebnim vzhodom tu. ali v bližini mesta. Ponudbe pod »Uradnica« na »Prvo anononno pisarno«, 473-2

Radi opustitve prodaje moških kravat prodaja iste po tovarniških cenah O. Bračko, Dunajska cesta 12. 475-4

Hiša v sredini mesta z 6 stanovanji se jako ceno prodaja. Natančneje pri magistratnem slugu Bevcu, ali na Dolenjski cesti št. 50. 468-3

Vajenca za krojaško obrt sprejme tvrdka A. Kunc, Ljubljana. 470-3

Christofov učni zavod, Sodna ulica 2, vpi-suje celi mesec julij in september vsak dan od 12. do 3. ure popoldne.

Gramofoni - automati !!
□ □ □ tovarniška zaloga □ □ □

GRAMOFON-AUTOMAT za gostil-ničarje z vmetom po 10 ali 6 vln, z 20 kom. in 1000 šivank samo 98 K

FINI GRAMOFON z 10 komati in 1000 šivank samo . . . K 30-

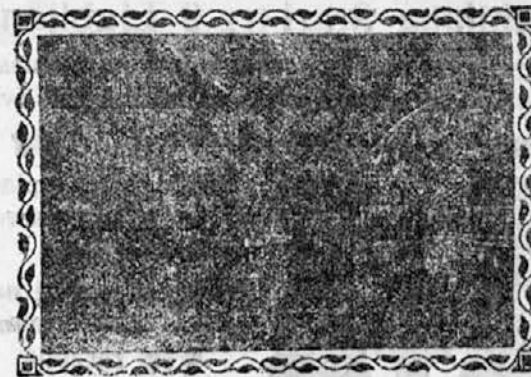
Za vsak gramofon pisмено jamstvo.
Gramofon-Atelijer
A. Rasberger
Ljubljana, Sodna ulica 5.

Pazite natančno na naslov. Jaz ne prodajam ur in šivalnih strojev. Imam specijelno samo gramofone, godbene automate in druge mehanične godbene stroje. Lastna delav-nica za popravila.

Pišite po cenik. — Predno kje kupite, ogledjte si mojo zalogo. !!

Vse potrebščine in vsakovrstno koleseje v zalogi.

Hotel Tratnik

Danes velik koncert.

Vstopnina 40 vin. (479)

M. ZOR

tapetnik in oblastveno konces. pokončevalec podgan, miši in mrčesa

Ljubljana, Sv. Petra cesta 38

se priporoča v pokončavanje sten, molov in v predelavo po teh mrčesih okuženega pohištva.

Uspeh zajamčen! 421

Prvi slov. zas. trgovski tečaj

(Fr. Gärtner)

Ljubljana, Gosposka ul. 8 (pr. »Mladika«.

Vpisovanje

za šolsko leto 1912/13 se vrši 13., 14., 15. in 16. julija dopoldne od 9.—1. ure, pop. od 2.—6. ure.

Poučujejo se vsi trgovski predmeti. Celoletna šolnina K 160.—. 30 učnih ur na teden. Tečaj traja 10 mesecev.

Lastnik zavoda je izprašan za ponk trgovskih predmetov.

Oglasiti se je le v spremstvu staršev ali njih namestnikov pri vodstvu. — Pismenim prijavam je priložiti zadnje šolsko izpričevalo.

Sprejemajo se samo gojenke.

!! Imeti morajo zadostno predizobrazbo !!
Vodstvo.

Razglas.

Da se p. n. članom omogoči opravek poslov med opoldanskim odmorom brez izgube delovnega časa, se spremene pri podpisani blagajni

počenshi s 15. julijem 1912

za poletni čas oziroma do preklica uradne ure tako, da se bo poslej uradovalo nepretrgano

od 8. zjutraj do 2. popoldne.

Za stranke bo blagajna odprta do 1. ure, bolniške zglasnice se bodo izdajale pa do zaključka. Bolniščinina se bo izplačevala slej kakor prej ob sobotah, če je ta dan praznik, pa dan prej od 8. zjutraj do 1. popoldne.

Okrajna bolniška blagajna v Ljubljani

dne 8. julija 1912.

Načelnik:

Fr. Bartl i. r.

Pojasnilo.

I. slovenski zasebni trgovski tečaj učitelja Fr. Gärtnerja.

Ze skoro dve leti brizga »Slovenca« name gnojnico, ki se mu pošilja iz smradljive kloake in to dobili vselej zadnja dva dneva pred vpisovanjem gojenk. Kako ostudni so bili ti napadi dokazuje najbolje dejstvo, da jih je sam predsednik »Kat. tiskovnega društva« torej vrhovni šef društva čegar last je »Slovenca«, prečastiti gospod prelat And. Kalan ostro obsodil kot zelo ostudne.

Ker se nerad prekljam z nepoštenim ljud-mi, sem vse te napade ignoriral, ker sem vedel od kod prihajajo. Toda tudi moja potrpežljivost ima svoje meje kakor vsaka stvar. Ker hoče inspirator teh napadov na vsak način, da jav-nost pride enkrat na čisto, naj se izpolni nie-gova vroča želja.

Par nedolžnih plakatov, ki sem jih dal nalepiti po Ljubljani je inspiratorja spravilo z ravnotežja. Ker pa si sam ne upa na sonce, da bi se mu ne razcedilo smradljivo maslo po glavi si je na prefrigan način pomagal. Vpregel je v svoj voz enega liberalca in enega kleri-kalca češ liberalce bo udrihal v naprednih li-stih po klerikalcih in — tem slepil liberalce, v klerikalnih listih pa bo limanice nastavljal kle-rikalec in streljal na liberalnega učitelja Gärt-nerja ter na ta način lovil klerikal., on pa bo v zatišju v motnem ribaril. In res se je ta in-fernalno zlobni načrt dobro obnesel, kar je bilo skrajno potrebno, da se občinstvu ne od-piro oči.

Zgodil se je napreč škandal, kakršnega Ljubljana ni doživela in ki se le redko pripeti celo v največjih mestih: Sošolec nekega za-voda 23letni mladenič je presleplil svojo so-šolko 15letno nerazsodno deklet ter jo prodal pustolovcu za 25 K. Da bi se lovilo liberalce in nasulo peska v oči občinstvu se je v libe-ralen list vtihotapila notica, da je bilo deklet že preje izključeno iz zavoda in da je bilo že prei pokvarjeno. Ker je bilo v samostanskih šolah, Obmetavalo se je z blatom uršulinke, starše nesrečne žrtve pa opsovalo s klerikalci.

— 336 —

593 —

— Tudi njega.
— Courthouse?
— Ne tlači več trave. Padel je od moje roke.

— Guines?
— Je šel že za Courthensom!
— Vražji dečko. Ali je mogoče. Dajte, da vas objamem!

Prijateljstvo je bilo zapečateno. V tem se je vrnil Thiband in z glasnim tehtanjem je pozdravil to novo zvezo. Visoko je dvignil ste-klenici, ki jih je držal v rokah in je zaklical:

— Glej jih čukov. Pred desetimi minuta-mi sta se hotela nabosti, sedaj se že objameta. Gospoda, tukaj je moj najboljši, Gringonneur, moj prijatelj, ga smatra za cesarsko pijačo. Trčimo na zdravje! Pa, ljubi moj plemič... ne-kaj bi rad z vami...

— Reci hitro, kaj želiš!
— No... govore, pravijo... da ste vi...
— Duša, zini že. Sicer...
— Ubijalec vojvode Orleanskega...

V Passavantovih očeh se je ukresal tako strašen ogenj, da je Thiband strahu odskočil.
— Kaj čenčaš, je zagrnel plemič. Kaj si si dovolil verjeti?

Stopil je namršnen k trepetajočemu krč-marju in iztegnil roko. Pa v istem hipu se je premislil in trpek izraz je pokrtil njegovo obli-čje. Obrnil se je k Tannegnyju in je dejal:
— Sedaj razumem vašega razbojnika!

Govorila sta o tem. Ne zamerim mu, cel Pariz tako misli. Za enkrat se brez moči tem govo-ricam. Ampak skoro pride čas, ko bom opran strašnega očitka...

— Gospod, je dejal plemič. Kljub bizarne-mu načinu vstopati v mojo sobo, vas prosim, da izvolite sest.

— Ne dajte se motiti, je odgovoril Tan-negny, spite dalje ako ste utrujeni. Vendar se mi zdi čudno da vas najdem v svoji sobi...

— Gospod, Gospod, kako to skonča, je vzdihnil krčmar in vzdignil kratke, debele roke proti stropu.

Plemič Passavant se je zasmeljal, kakor vedno kadar ga je zasrbelo roka. Tannegny je namršnil obrvi in začel navijati junaške brke. Oba sta se obrnila k preplašenemu krčmarju:

— Ali sem doma? je vprašal plemič.
— Ste!
— In jaz?

— Tudi!
— Torej mi preostaja le eno, je rekel Tannegny; prosim gospoda, da ostavi to sobo,
— In meni ni storiti drugega, nego vreči gospoda skozi okno...

Nasprotnika sta se pomerila. V istem hipu so se pokazale kline. Thiband se je naglo obr-nil in izginil. Tannegny in Passavant sta klec-nila v prežo. Meča sta zazvenela. Vrgla sta se drug na drugega. Prostor je bil majhen in bila sta takoj telo ob telesu. Stopila sta zopet narazen in Tannegny je napadel. Pa varovalec na držaju se mu je zadel v omato in Passavan-tova parada mu je vzbila meč iz roke, da je gasno zaropotal po tleh. Plemič je stopil na meč in je dejal:

— Premagani ste gospod.
— Udam se na milost in nemilost, je de-jal Tannegny, ki ga je roka v zapestju na udar-

Fišja Saint-Pol.

122

FR. P. ZAJEC

Ljubljana Stari trg 9 Ljubljana
 priporoča kot prvi slovenski izprašan in obla-
 stveno koncesionarni optik in strokovnjak svoj
optični zavod.

Dalnogleda, toplo-
 mere, in zrakomere
 vseh vrst.
 Očala, ščipalniki na-
 tančno po zdravni-
 škem receptu.
 Cenike pošiljam na
 zahtevo zastoj in po-
 štino prosto.

Celo noč odprto
Kavarna Leon
 Stari trg št. 90.
Celo noč odprto

Hiša v Ljubljani

na jako prometni cesti z dobro idočo trgo-
 viu (2 lokala) se radi rodbinskih razmer
 pod ugodnimi pogoji proda. (472)
 Natančneje v „Prvi anončni pisarni“.

Lasne kite

po 5, 7, 9 in 12 K. Barva za lasa in brado
 „Neril“ od dr. Drallea v steklenicah po 2 in 4 K.
 — Lasne podlage in mrežice vse vrste. — La-
 sulje, brade, šminke itd. za gledališča. — Šminke
 in puder za ulico, vse po jako zmernih cenah
 priporoča

Štefan Strmoli, Ljubljana

Pod Trančo 1 (zraven čevljarskega mostu) izde-
 lovalnica za vsa lasna dela.

„DAN“ se prodaja v Ljubljani v sledecih tobakarnah

JUŽNI KOLODVOR, na peronu.
 DRŽAVNI KOLODVOR.
 BLAŽ, Dunajska cesta.
 SEVER, Krakovski nasip.
 PICHLER, Kongresni trg.
 ČEŠARK, Šelenburgova ulica.
 DOLENC, Prešernova ulica.
 FUCHS, Marije Terezije cesta.
 MRZLIKAR, Sodna ulica.
 ŠUBIC, Miklošičeva cesta.
 ZUPANČIČ, Kolodvorska ulica.
 PIRNAT, Kolodvorska ulica.
 ŠENK, Resljeva cesta.
 KOTNIK, Šiška.
 TIVOLI, na žel. prel. pri Nar. domu.
 KOŠIR, Hilšerjeva ulica.
 STIENE, Valvazorjev trg.
 SUSNIK, Rimska cesta.
 UŠENIČNIK, Židovska ulica.
 KLEINSTFIN, Jurčičev trg.
 KRŽAJ, Sp. Šiška.

WISIAK, Gosposka ulica.
 KUSTRIN, Breg.
 TENENTE, Gradaška ulica.
 VELKAVRH, Sv. Jakoba trg
 SITAR, Florjanska ulica.
 BLAZNIK, Stari trg.
 NAGODE, Mestni trg.
 KANC, Sv. Petra cesta.
 TREO, Sv. Petra cesta.
 KUŠAR, Sv. Petra cesta.
 PODBOJ, Sv. Petra cesta.
 ELSNER, Kopitarjeva ulica.
 BIZJAK, Bohoričeva ulica
 REMŽGAR, Zelena jama.
 SVETEK, Zaloška cesta.
 KLANŠEK, Tržaška cesta.
 JEZERŠEK, Zaloška cesta.
 LIKAR, Glince.
 STRKOVIČ, Dunajska cesta.
 ŠTRAVS, Škofja ulica.
 TULACH, Dolenjska cesta.

MIHAEL KASTNER, Ljubljana

Kongresni trg št. 10

dobavlja najcenejše: špecerijsko blago; jedilno in živaso sol; petrol ej
 (tudi v originalnih pločevinastih posodah); obdačen in neobdačen bencin za
 motorje in avtomobile; gasolin, cigroin za razsetljivo; gorilno olje za Diesel-
 motorje; vseh vrst strojno olje; parafin itd. itd.

Vse mineralne vode in studenčne produkte
 vedno sveže v zalogi.

„Angleško skladišče oblek“

O. Bernatovič, Ljubljana, Mestni trg št. 5.

naznanja

okasijsko prodajo

poletnih oblek in slavnikov za gospode in dečke, ter poletne damske kon-
 fekcije z globoko reduciranimi cenami.

Učiteljska tiskarna v Ljubljani
 izvršuje vsa tiskarska dela okusno in po zmernih cenah.
 Zaloga županskih in drugih uradnih tiskovin.

Prihod vlakov v Ljubljano iz:										
Dunaja . . .	12 ⁵⁵	3 ¹⁶	4 ⁴⁸	5 ⁵⁵	9 ⁵⁶	12 ⁴⁷	5 ²¹	8 ⁵⁶	5 ⁵¹	
Trsta	12 ⁰²	4 ⁰²	9 ⁰⁴	11 ²¹	2 ⁵¹	6 ¹⁷	9 ⁴⁷	11 ⁴⁵		
Trbiža	7 ²³	9 ⁵¹	11 ¹⁴	4 ²⁰	7 ⁰²	8 ¹⁵	11 ²²			
Kamnika . . .	6 ⁴²	11 ⁰⁰	2 ⁴¹	6 ¹⁵	10 ⁵⁰					
Rudolfovega .	8 ⁵⁹	3 ⁰⁰	9 ¹⁸							
Kočevja . . .	8 ⁵⁸	3 ⁰⁰	9 ¹⁸							
Vrhniko . . .	6 ³⁸	10 ⁵⁶	7 ²²							

* Brzovlak. ** Vozi ob nedeljah in praznikih.

Odhod vlakov iz Ljubljane proti:										
Dunaju	12 ⁰⁸	12 ¹⁸	4 ²⁹	7 ³⁰	11 ²⁶	3 ¹¹	6 ³²	9 ⁵³	10 ⁴³	
Trstu	1 ²⁰	3 ²²	5 ¹³	6 ⁰³	10 ⁰²	1 ⁰⁶	5 ⁴¹	8 ²²		
Trbižu	7 ⁴⁷	9 ⁵²	11 ³⁰	3 ²²	6 ³⁵	10 ⁰²				
Kamniku	7 ²⁷	11 ⁵⁰	3 ¹²	7 ¹⁵	11 ²⁰					
Rudolfovem . .	7 ⁵²	1 ³¹	7 ⁴⁴							
Kočevju	7 ³²	1 ³¹	7 ⁴⁴							
Vrhniki	7 ³⁸	1 ¹⁸	8 ¹⁰							

* Brzovlak. ** Vozi ob nedeljah in praznikih. † Od 26. maja oziroma 1. julija.

Najfinjši
SPIRIT
 iz žita oddaja na debelo od 60 litrov naprej po
 nizki tovarniški ceni veležganjarna 250
M. ROSNER Co.
 v Ljubljani, poleg pivovarne „UNION“.

Del. glavnica: **Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.** Rez. fond nad
 K 8,000.000. K 800.000.
 Stritarjeva ulica št. 2, (lastna hiša)
 Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu, Sarajevu, Gorici, Celju in agencija v Gradežu.
 Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih
4 1/2 %

jenem mestu tako bolela, da ne bi mogel več
 sukati rapirja.
 — Eh! Se enkrat se udariva, je vzkliknil
 Passavant. . . Vrl dečko ste. . .
 Tannegny se je ozrl v plemiča, ki bi ga
 mogel po takratnem običaju ubiti ali pa za-
 htevat od njega odkupnine. Takoj se mu je
 priljubil mladi, krepki mož in dejal je:
 — Pravkar vam je podlegla najboljša kli-
 na v celem Parizu. Vračate mi velikodušno
 meč. Ponujam vam prijateljstvo in rad vas
 hočem imeti, bodite še večji razbojnik. . .
 — Razbojnik? se je začudil. Kako mislite
 to. . . Pa kaj hudirja je zopet tam. . .
 Oba sta se ozrla proti omari, iz katere
 se je prikazala počasi Thibandova glava. Na-
 sprotnika sta se glasno zakrohotala. Krčmar
 videvši, da je vsa nevarnost pri kraju, je pri-
 lezel cel na dan in se globoko klanjal.
 — Ze drugič smo jo lepo odnesel, je de-
 jal. Pa pomenimo se do konca gospoda, kien
 smo začeli. Nekaj vama hočem predlagati!
 — Reci torej, in če je reč vzprejemljiva. . .
 — Je. Vam kapitan sem obljubil to sobo
 v misli, da se je gospod plemič odselil od me-
 ne, ne da bi me o tem obvestil. Pa kakor vi-
 dite sem se zmotil. Oddal sem torej sobo ka-
 pitanu, ki mi jo je hotel plačati naprej. . .
 — In takoj vam odštejem najemnino, ga
 je prekinil Tannegny in odprl možnjo.
 Hm, hm, se je posmejal plemič. Sem pes-
 taco molil. Mojster ali nisva zmenjena, da vam
 plačam tedaj, ko pridem do denarja?
 — Res je in zaupal sem v vas. Pa po
 tistem dogodku doli v krčmi sem bil tako v

negotovem. Živ, mrtev? Ni bilo ne duha, ne
 sluha po vas. Predlagati vama pa hočem tole:
 oba sta preganjana in za oba je dobro, da sta
 na varnem. Ostanita torej v tej sobi, ako vam
 ugaja in ako se znata.
 Predlog je vsprejemljiv, je menil Tan-
 negny.
 — In razbojnik? ga je opomnil Passavant.
 — Oh! Smirt božja! Razbojnik ali ne, sma-
 tram vas za poštenjaka Prekličem, ako
 čete.
 — Seveda hočem! Vsak naj bo kar je. Če
 bi bil razbojnik, bi se niti najmanje ne ustavljal
 temu naslovu. Pa kakor nisem kralj niti cesar,
 tudi hočem biti po nepotrebnem bandit. Tudi
 meni je povolji krčmarjev predlog. Moj gost
 ste gospod.
 — Tannegny du Chatel, se je predstavil
 kapitan.
 — Plemič Hardy de Passavant.
 — Takoj zalijemo novo zvezo, je kriknil
 krčmar in se odzibal po pijačo.
 Ko sta bila sama, je Tannegny malo po-
 mislil, potem pa je dejal:
 — Plemič, preden vzprejem vaše pova-
 bilo, vas prosim, da mi odgovorite: ali ste za
 Armanjačane ali za Burgundce?
 — Kako? . . . Passavant je vedno le s
 zase!
 — Mislim, katerih privrženec ste? Bur-
 gundcev?
 — Ti bi me slekli živega iz kože!
 — Ocquetonville?
 — Obljubil sem mu, da ga prebodem.
 — Scas?

„Dan“ je edini slovenski neodvisni
 politiški dnevnik.
 „Dan“ je najbolj informirani slovenski
 dnevnik.
 „Dan“ je edini slovenski dnevnik, ki
 izhaja tudi ob nedeljah in
 praznikih!
 „Dan“ je najodločnejši neodvisni ju-
 tranji list.
 „Dan“ je najcenejši napredni dnevnik;
 posamezni izvodi po 6 vinajev,
 s pošto mesečno le K 170.
 „Dan“ je razširjen v najširših ljud-
 skih slojih, ker ga vsakdo rad
 čita in je zato jako uspešno
 oglaševanje v njem.

Učiteljska tiskarna
 priporoča v nakup vsemu
 učitelstvu, vsem učitelj-
 skim društvom in vsem
 okraj. učiteljskim knjiž-
 nicam
 po vsebini in opremi krasno
 Ganglovo knjigo:
Beli rojaki.
 Elegantno vezana knjiga
 stane 3 K, — broširana
 2 K 60 vin., s poštnino
 26 vinarjev več.
 Naroča se v Učiteljski tiskarni
 v Ljubljani.